

ע"פ 7978/17 - אבישי בוסקילה נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים פליליים

ע"פ 7978/17

לפני:

כבוד הנשיאה א' חיות
כבוד השופט י' דנציגר
כבוד השופט נ' הנדל

המערער:

אבישי בוסקילה

נ ג ד

המשיבה:

מדינת ישראל

ערעור על גזר דינו של בית המשפט המחוזי נצרת מיום
07.09.2017 בת"פ 683-01-15 שניתן על ידי כבוד
השופטת י' שיטריט

תאריך הישיבה:

ז' בשבט התשע"ח (23.1.2018)

בשם המערער:

עו"ד תומר נווה; עו"ד אנס דיראוי

בשם המשיבה:

עו"ד בת שבע אבגז

בשם שירות המבחן למבוגרים:

גב' ברכה וייס

פסק-דין

עמוד 1

1. מונח לפנינו ערעור על חומרת העונש.

המערער הורשע, על יסוד הודאתו בכתב אישום מתוקן ובמסגרת הסדר טיעון שלא התייחס לעונש, בעבירות של חבלה בכוונה מחמירה, סיוע לפציעה בנסיבות מחמירות ובסיוע להחזקת סכין שלא כדין. הרקע להרשעה הוא פגיעת המערער במתלונן באמצעות רכב בעקבות סכסוך שפרץ בין השניים. בית המשפט המחוזי גזר על המערער עונש מאסר בפועל של 26 חודשים, מאסר מותנה בן 18 חודשים לבל יעבור בתוך תקופה של שלוש שנים כל עבירת אלימות מסוג פשע, מאסר מותנה בן שישה חודשים לבל יעבור עבירת אלימות מסוג עוון בתוך שלוש שנים, פיצוי בסך 5,000 ש"ח וקנס בסך 10,000 ש"ח.

ואלה עובדות כתב האישום שבו הודה המערער: על רקע סכסוך שפרץ בינו לבין המתלונן הגיע המערער לביתו של המתלונן ברכב, יחד עם שני אנשים נוספים. השלושה היו מזוינים באלת עץ ובסכין. כאשר יצא המתלונן מביתו אל הרחוב קרא לעברו המערער, קילל אותו, הגביר את מהירות הנסיעה ופגע בו במטרה לגרום לו חבלה חמורה. כתוצאה מהמגע עם הרכב הועף המתלונן ונפצע באופן שטחי בגבו וברגליו. המתלונן הצליח לעמוד על רגליו וברח מן המקום כשהוא קורא לעזרה. המערער ושני שותפיו ירדו מהרכב והחלו לרדוף אחרי המתלונן. השניים האחרים דקרו בשלב מסוים את אחיו ואת אביו של המתלונן, שחשו לעזרתו, ואף הכו את האב בראשו באלת העץ, אך העבירה הנוספת המיוחסת למשיב בהקשר זה היא סיוע לאחרים לפצוע את קרוביו של המתלונן.

2. התיאור דלעיל מלמד על חומרת המעשים. בפסק דין מנומק ומפורט התייחס בית המשפט המחוזי לשיקולים הרלוונטיים לפי תיקון 113 לחוק העונשין, התשל"ז-1977, לרבות היות המערער במעצר בפיקוח אלקטרוני למשך תקופה ארוכה ועברו הפלילי, שאינו חמור. לנוכח כל אלה מיקם בית המשפט את עונש המאסר שהושת על המערער ברף התחתון של המתחם אשר קבע.

בהינתן המכלול של המעשה והעושה העונש אינו חמור באופן שמצדיק התערבות. האלימות בחברה דורשת מענה ברור, בדמות הטלת עונשים חמורים, כולל הטלת מאסר בפועל לריצוי מאחורי סורג ובריח. אשר לתקופת המאסר, יש להעניק משקל לשימוש ברכב ככלי לביצוע הפגיעה – גם בהתחשב בכך שלמערער לא נגרם נזק גופני רב. בהתאם, ובפריזמה זו, אין מקום להתערב באורך תקופת המאסר.

ואולם לאחר שמיעת טיעוני הצדדים החלטנו בכל זאת להתערב בעונשו של המערער במידת מה, עקב שני שיקולים שיחדיו מצדיקים את ההתערבות המתונה. הנימוק הראשון והמרכזי הוא ההתקדמות החיובית של המערער בדרכי השיקום. על פי התסקיר האחרון שהוגש עולה כי המערער עובר תהליך פנימי של ממש ומשתתף בקבוצה במסגרת שהותו במאסר. גורמי שירות המבחן התרשמו כי המערער מבין את הכשלים והפגמים שנפלו בהתנהגותו, לוקח ברצינות את הטיפול ונוקט בפעולות שונות כדי להימנע מחזרה אל דרך האלימות. התחשבות בשיקולים אלה במסגרת העונש תעודד את המערער להמשיך לפסוע בדרך זו, שבה כבר החל לצעוד. כאמור, זהו השיקול להקל במידת מה בעונשו של המערער, אך אליו ניתן לצרף גם פרפרזה של מידע חסוי, שהוגשה בהסכמת הצדדים לערכאה הדיונית, והוגשה גם לעיונו, ממנה עולה כי על המערער הופעלו לחצים ואיומים סחטניים על ידי גורמים בכירים בעולם הפשע,

שעל אנשיהם נמנה גם המתלונן. בית המשפט המחוזי לא נתן משקל לנקודה זו, ובפועל אף לא התייחס לכך. כמובן, שיקול זה מצריך זהירות יתירה, ובוודאי שאין בו כדי להכשיר כהוא זה את האופן שבו פעל המערער. אך בהצטרף נסיבה זו למסלול השיקום שעליו עלה המערער, וגם אל מול החומרה שבמעשיו – הכוח המצטבר של שני הנימוקים הביאנו למסקנה שיש מקום להתערב במידת מה בעונש המאסר, אך לא מעבר לכך.

3. סוף דבר, הערעור מתקבל כך שעונש המאסר בפועל יעמוד על 23 חודשים במקום 26 חודשים. פרט לכך כל ההוראות בפסק הדין של ערכאה קמא יעמדו בתוקף.

ניתן היום, ט' בשבט התשע"ח (30.1.2018).

ש ו פ ט

ש ו פ ט

ה נ ש י א ה